

**Libri// Officialis// Sive Agendae S./ Ecclesiae Treverensis
Pars// Prior**

Jakob <III., Trier, Erzbischof>

Avgvstae Treverorvm, 1574

VD16 A 766

De Excommunicatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72595](#)

Poenitentia.

XCI

Quid agendum sit ei qui habet casus reseruatos.

Adeat suum pastorem, & petat ab illo, ut sibi procuret facultatem absoluendi a casu reseruato, vel casibus reseruatis. Et si ipse Episcopus non velit concedere eam facultatem pastori, sed ipse velit audire confessionem poenitentis, tunc qui irretitus est huiusmodi casibus, tenetur adire Episcopum, & ei integre omnia peccata confiteri, etiam non reseruata. Quod si nolit Episcopus audire confessionem integrum poenitentis, iniuncta salutari poenitentia pro casu reseruato, remittat poenitentem ad suum pastorem, qui ei integrè reseruata, & non reseruata confiteri teneatur.

Notandum

In mortis articulo possunt omnes a quocunque excessu, criminis, quantumvis enormi, & excommunicatione, a quocunque sacerdote absolui: vbi tria obseruanda.

Primùm, ut satisfaciat iniuriam passis.

Secundò, vt infirmus promittat, se recuperata sanitate, & alijs impedimentis legitimis cessatibus praesentaturū ei, a quo ordinarie & regulariter erat absoluēdus, quia alioqui recideret in excommunicationem, a qua fuerat absolutus.

Tertiò, quod si in illa infirmitate deceperit, amici & hæredes secundum cautionem defuncti, læsis satisfaciant, aut arrestambonorum defuncti admittant, & indulsum sepeliendi defuncti à iudice, qui eundem excommunicauit, petant, & sic defuncti corpus ad ecclesiasticā sepulturam suscipiantur, nisi aliud defuncti delictum de iure vel consuetudine obstaret.

Vt timeatur & vitetur excommunicatio, aliquando docendum est breuiter quid sit, quæ, ac quanta mala efficiat.

Excommunicatio quid sit, & quotuplex.

Excommunicatio duplex: **M**aior: **M**inor.

Excommunicatio Maior, vt nomen sonat, est exterminatio extra communionem, & societatem Christianorum, & fidelium, vt habeatur iuxta verbum Christi, velut ethnicus & publicanus, quare etiam Gal. 1. vocatur Anathema.

Mat. 18.
I. Co. 16

H 4

Effe-

De Sacramento

Effectus excommunicationis maioris.

- I **P**riuantur fructu & participatione omnium diuinorum , hoc est, sacramentorum omnium Ecclesie,& diuinorum officiorum: quare nec sacrificio Missæ, nec alijs officijs ecclesiasticis licet eis interesse, vbi etiam ab alijs vitandi sunt, maxime si sunt nominatim excommunicati, vel propter manuum violentam in clericum injectionem notoriam. Licet tamen eis audire verbum Dei, & extra officiorum tempus ingredi Ecclesiam.
- II **P**riuantur communione, & participatione bonorum operum Ecclesie,& orationum, sicut membra a reliquo corpore amputata.
- III **E**xcluduntur à regno cælorum Matth.18. Qui Ecclesiam non audiuit,&c.
- IV **E**xcluduntur & prohibentur ab actu cuiuscunque ordinis. Vnde qui audit confessiones, concionatur, celebrat Missam , aut quodcumque ordinis officium excommunicatus executur, fit irregularis.
- V **P**riuantur & prohibentur a beneficijs ecclesiasticis , quæ nec accipere ab alijs, nec alijs conferre possunt, nec percipere fructus beneficiorum, quæ antea habuerunt, quamdiu sunt in mora petendæ absolutionis. Et qui annum perseveraret integrum in excommunicatione, omnibus beneficijs posset priuari.
- VI **E**xcluduntur ab ingressu religionis, nisi prius absoluantur.
- VII **E**xcluduntur ab electione canonica actua & passiva, quod etiam de seculari dignitate ut imperiali vel regia intelligitur.
- VIII **E**xcluduntur a spirituali potestate , vt nec ordinari, nec ordinare possint.
- IX **E**xcluduntur ab omni actu legitimo: quare prohibentur confidere instrumenta publica : exercere officium procuratoris , aduocati, iudicis.
- X **P**riuantur sepultura in loco sacro, si in excommunicatione decadat.
- XI **E**xcluduntur ab actibus omnibus humanæ conuersationis, cuiusmodi sunt quæ hoc versu significari solent.

**Os, orare, vale, communio, mensa
negatur.**

Sunt tamen casus nonnulli, in quibus extra diuina , sine omni utrunque peccato, permittitur communio, qui continentur hoc versu.

Vtile,

Poenitentiae.

XCIII

Vtile, lex, humile, res ignorata, necesse.

Vtile hoc est, propter utilitatem tam excommunicati, quam non excommunicati: quia ab excommunicato licet exigere, & accipere debitum, quod non excommunicato est vtile. Item licet excommunicatum (quod ipsius animæ vtile est) monere, prouocare, ut resipiscat, & per poenitentiam à contumacia desistat.

Lex scilicet matrimonialis, quia vxor cum marito non prohibetur communicare.

Humile hoc est, propter subiectionem, quia filii, serui, ancillæ, qui ante excommunicationem ei seruiebant, possunt cum eo post excommunicationem manere.

Res ignorata, quando videlicet ignoratur alius esse excommunicatus. **Necesse**, hac ratione licet etiam excommunicato dare eleemosynam.

De Excommunicatione minori, quomodo contrahatur.

Nunquam tenetur fidelis aliquem vitare, nisi fuerit nominatum & specialiter, aut propter sacrilegum, & notoriam manuum iniunctionem in clericum excommunicatus. Concil. Constantien.

In duobus illistantur casibus excommunicatione minor contrahitur.

Primò, si communicatur cuius nominatum excommunicato publicè excommunicatione maiore.

Secundò, si cum excommunicatis propter manuum iniunctionem violentam in clericum notoriam, ut factum non possit aliqua tergiuersatione celari aut excusari. Et utrumque intellige extra casus a iure permisso.

Effectus Excōmunicationis minoris.

Excommunicatus minori excommunicatione mortaliter peccat, & sacrilegium committit, si recipiat quodcumque sacramentum Ecclesiæ antequā absoluatur. Non autē excluditur a diuinis officijs.

Absoluere ab hac excommunicatione potest quilibet confessarius, habens potestatem audiendi confessiones: & ideo ad cautelam in forma absolutionis præmitti debet absolutio ab excommunicatione ante absolutionem, dicendo: Absoluo te in primis à vinculo excommunicationis in quantum possum, & indiges: deinde te absoluo ab omnibus peccatis tuis in nomine Patris, & Filii, &c.

De